

РЕШЕНИЕ

№ 26594

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8803** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. Т. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], № 31, ет. 1, ап. 1, чрез адв. С. Б. срещу Решение № 3749 от 16.08.2024г., постановено по н.а.х.д. № 9019/2024г. по описа на СРС, 99 състав.

Със съдебното решение е потвърден електронен фиш серия К 7535419 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.2, т.3 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че постановеното решение е необосновано и неправилно. Излагат се доводи за нарушена процедура по установяване на административното нарушение, предвид не спазване изискванията на Наредба № 8121з-532. Твърдят се и нарушения, при извършване на заснемането на нарушението. Сочи се, че не е спазена инструкцията за експлоатация на техническото средство, послужило за заснемане на нарушението. Оспорва се, законосъобразността на ограничението на скоростта от 80 км.ч. -въведено с пътен знак Б-26, като се твърди, че не пътният знак, а Проекта за организацията на движението по пътищата произвежда съответното задължение за участниците в движението. Иска се отмяна на съдебното

решение и на потвърдения с него електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - началник група Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призван, се представлява от юрк. С. М., която предлага да се потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение, че постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания електронен фиш. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Настоящият съдебен състав счита, че относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторно превозно средство при нарушения, установени и заснети с техническо средство. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на НП, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и НП нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 ЗДвП, регламентираща възможността за подаване на писмено възражение срещу фиша в 7-дневен срок до директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, както и отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, уреждаща реда и срока за обжалването му, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Не се споделят и възраженията свързани с неспазване на процедура по установяване на административното нарушение, предвид не спазване изискванията на Наредба № 8121з-532. В решението на СРС са изложени подробни мотиви в тази насока, които се споделят от настоящата инстанция и е безпредметно да се преповтарят.

Не се установяват и твърдените нарушения, при извършване на заснемането на нарушението. Към материалите по делото е приложена информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, а също така и снимковия материал от извършените заснемания. Снимката на процесното МПС съдържа информация за място, време, номер на валидност на проверката, техническо средство и локация, която информация безспорно изпълнява нормативните изисквания, а и индивидуализира точно МПС-то, с което е извършено нарушението, мястото и времето на същото, което е от съществено значение за установяване и на авторството на административното нарушение.

Относно наведените доводи свързани със законосъобразността на ограничението на скоростта от 80 км.ч. въведено с пътен знак Б-26, следва да се посочи, че в чл.21, ал.2 от ЗДвП е регламентирано, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В тази връзка, именно пътният знак /в случая Б-26/ е този, който определя разрешената скорост за движение и задължението на водачите на МПС- да не надвишават тази скорост. Липсва каквато и да е нормативна основа в разбирането развито в касационната жалба, че не пътният знак, а Проекта за организацията на движението по пътищата произвежда съответното задължение за участниците в движението. Предвид на което и този довод не се приема от настоящата инстанция за основателен. Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да

бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА № 3749 от 16.08.2024г., постановено по н.а.х.д. № 9019/2024г. по описа на СРС, 99 състав.

ОСЪЖДА Ц. Т. М. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.